Τῶν Ἰσαποστόλων. Ἦχος πλ. δ΄. π ἢ Νη. Ὠ τοῦ παραδόξου θαύματος.
(Μέλος: Στεφ. Π. ἸΑποστόλου).

Χαι ροις Κων ςαν τι νε παν σο φε δι ορ θο δο ξι ας πη γη
η πο τι ζε σα παν το τε η τοις γλυ χε σι να μα σι την υ φη η λι ον
α πα σαν δι χαι ρεις η ρι ι ζα ε ξης ε βλα τη σε δι ο χαρ πος
ο τρε ε φων την Εχ χλη σι ι αν Χρι τε δι χαι αι αι ρεις το χαυ χη μα δι
των πε ρα των εν δο ξε Χρι τι α νων δι βα σι λε ων πρω τι τε χαι ρε χα ρα α των πι το σων δι